

ZWYCIĘSTWO CHRYSYDUSA NAD ZŁYM DUCHEM

W kolejną niedzielę chcemy w dalszym ciągu rozważać katechezy papieża Jana Pawła II poświęcone osobie Boga Ojca i Jego stworzeniu. Dzisiaj zajmiemy się tematem zwycięstwa Chrystusa nad złym duchem.

Na początku warto zauważyć, że wiara Kościoła przekonuje nas bowiem, iż potęga szatana nie jest nieskończona. Jest on tylko stworzeniem, wprawdzie bardzo potężnym jako czysty duch, ale tylko stworzeniem, ograniczonym i podlegającym woli i panowaniu Boga. Jego działanie w świecie, zrodzone z nienawiści do Boga i Jego królestwa, jest dopuszczone przez Bożą Opatrzność, która z mocą i dobrocią kieruje dziejami człowieka i świata. Działalność szatana wyrządza z pewnością wiele szkód jednostkom i społeczeństwu, nie jest jednakże zdolna unicestwić Dobra — ostatecznej celowości człowieka i całego stworzenia. Nie może przeszkodzić w definitywnym ukształtowaniu się królestwa Bożego, gdzie dopełni się sprawiedliwość i miłość Ojca wobec stworzeń. Można więc uznać, że całe dzieje ludzkości są ostatecznie historią zbawienia, w którą wpisane jest zwycięstwo Chrystusa nad „władcą tego świata”. Poświadczają o tym poszczególne teksty biblijne: „Bogu swemu będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz” (Łk 4,8) — mówi stanowczo Chrystus do szatana. W dramatycznym momencie swej posługi, w odpowiedzi na haniebne oskarżenie o to, że wypędzał demony jako sprzymierzeniec Belzebuba, ich władcy, Jezus wypowiada te surowe i pocieszające zarazem słowa: „Kaźde królestwo, wewnętrznie skłócone, pustoszeje. I żadne miasto ani dom wewnętrznie skłócony nie ostoi się. Jeśli szatan wyrzuca szatana, to sam z sobą jest skłócony, jakże się więc ostoi jego królestwo? [...] Lecz jeśli Ja mocą Ducha Bożego wyrzucam złe duchy, to istotnie przyszło do was królestwo Boże” (Mt 12,25-26.28). Warto zauważyć, że Kościół uczestniczy w zwycięstwie Chrystusa nad diabłem: Chrystus bowiem dał swoim uczniom moc wypędzania duchów nieczystych (por. Mt 10,1 i paral.; Mk 16,17). Kościół sprawuje tę zwycięską władzę poprzez wiarę w Chrystusa i poprzez modlitwę w pewnych specyficznych wypadkach może ona przybrać formę egzorcyzmów. Warto zatem dziękować dobremu Bogu, że zostawił w Kościele narzędzia do walki ze złym duchem. Warto zawsze pamiętać, że te narzędzia to w pierwszej kolejności sakramenty i modlitwa.

Na podstawie: *Katechezy Ojca Świętego Jana Pawła II Jan Paweł II. Bóg Ojciec*, Kraków – Ząbki 1999.